

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Kunskapsbrist (DD)

Klass: Phaeophyceae (brunalger), **Ordning:** Ectocarpales, **Familj:** Chordariaceae, **Släkte:** *Myrionema* (tusentrådingar), **Art:** *Myrionema seriatum* (Reinke) Kylin **Synonymer:** *Ascocyclus foecundus* var. *seriatus* Reinke, *Myrionema foecundum* f. *seriatum* (Reinke) Kylin

Kännetecken

Myrionema seriatum har en enskiktad, mer eller mindre rund basalskiva som blir 0,5-1 mm bred och är fastvuxen vid underlaget (dvs nedåtgående rhizoidala trådar saknas). Från skivan växer det upp 4-7 celler långa (25-40 µm), ogrenade celltrådar som är 4-6 µm breda och skivan har också äkta brunalgshår medan parafyser saknas. På skivan sitter även oskaftade plurilokulära sporangier, medan unilokulära sporangier är okända (Kylin 1947, Rueness 1977). Arten kan lätt förväxlas med andra arter inom släktet *Myrionema*, av vilka några är vanliga, och vilka också saknar rhizoidala trådar. Till skillnad från den mycket snarlika *M. strangulans*, som är vanlig, saknar *M. seriatum* unilokulära sporangier och har bara en kromatofor mot flera hos *M. strangulans*. *M. seriatum* kan även förväxlas med den närliggande brunalgen *Ulonema rhizophorum*, som dock kännetecknas av sina rhizoidala trådar liksom att de uppåtväxande trådarna är förenade med ett geleliknande ämne.

Utbredning och status

Arten hittades i Sverige för första gången vid Väderöarna i början på förra seklet (Kylin 1907 som *Myrionema foecundum* f. *seriata*), växande på bladskivan av tare-arter i litoralzonen. I sin sammanställning av brunalger vid svenska västkusten skapade Kylin (1947) nykom-binationen *Myrionema seriatum*, och han hade då funnit den i odlingar där musselskal tagits in för att undersöka vilka alger som växte ut från dessa. Arten kan dock på grund av sin ringa storlek vara förbisedd i svenska vatten, men den har å andra sidan inte påträffats av Kuylenstierna (1990). Nielsen (2005) anger heller inga fynd från Danmark. *M. seriatum* beskrevs av Reinke (som *Ascocyclus foecundus* var. *seriatus*) i material från Kiels hamn i västra Östersjön (Reinke 1889), och den har även hittats längre österut längs tyska kusten till Warnemünde (Pankow 1990). I Norge är arten hittad i Oslofjorden (Rueness 1977). Enligt Guiry & Guiry (2011) finns inga fynd runt de Brittiska öarna. De få svenska fynden gör att algen har klassificerats som DD.

Ekologi

De få fynden gör att vi har en ofullständig kunskap om artens ekologi, men den verkar kunna växa på olika underlag som epifyt eller på musselskal i marint och bräckt vatten. Den är också påträffad under olika tider på året.

Hot

Vår ringa kunskap om arten gör att det är svårt att säga om det finns några konkreta hot.

Åtgärder

Några specifika åtgärder är knappast aktuella. Eftersom det finns många liknande arter inom släktet, liksom att den verkar kunna växa på olika underlag, är en riktad satsning på att leta efter *M. seriatum* inte enkel att genomföra.

Litteratur

- Guiry, M.D. & Guiry, G.M. 2011. *AlgaeBase*. National University of Ireland, Galway. <http://www.algaebase.org>; searched on 15 September 2011.
- Kuylenstierna, M. 1990. *Benthic Algal Vegetation in the Nordre Älv Estuarium (Swedish West Coast)*. Volume 1. Text. Ph. D. Thesis, Dept Marine Botany, University of Göteborg, pp. 1-244.
- Kylin, H. 1907. *Studien über die Algenflora der schwedischen Westküste*. Akademische Abhandlung, Upsala Univ. pp. 1-288 + 7 Tafeln.
- Kylin, H. 1947. Die Phaeophyceen der schwedischen Westküste. *Lunds Univ. Årsskr. N. F. Avd. 2*, 43 Nr 4: 1-99 + 18 planscher.
- Nielsen, R. 2005. *Danish seaweeds*. List of species. Botanical Museum, Copenhagen. [<http://www.nathimus.ku.dk/bot/seaweeds.htm>]
- Pankow, H. 1990. *Ostsee-Algenflora*. Gustav Fischer Verlag, Jena, pp.1-648.
- Reinke, J. 1889. *Atlas deutscher Meeresalgen*. Erste Hefte, Tafel 1-25. Paul Parey, Berlin.
- Rueness, J. 1977. *Norsk Algeflora*. Universitetsforlaget, Oslo, pp.1-266.

Författare

Inger Wallentinus